

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Alahmad Talal, reprezentat de avocata, Mariana Spînu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alahmad Talal împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-801/25
NR. PIGD 2-24053741-01-3ra-24112025)

Admisibilitatea recursului; Termenul de procedură; Neprezentarea cererii de recurs în termenul prevăzut de art. 245 din Codul Administrativ

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. Gh. Stratulat
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

08 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Alahmad Talal, reprezentat de avocata, Mariana Spînu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 17 mai 2024, Alahmad Talal, prin intermediul avocatei Mariana Spînu, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei nr. 1167/24/DAA din 16 aprilie 2024, prin care a fost respins accesul la o nouă procedură de azil, obligarea reexaminării cererii înaintate și/sau după caz, acordarea statutului de azil cetățeanului XXXXX, Alahmad Talal.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin decizia nr. 1167/24/DAA din 16 aprilie 2024 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, a fost respinsă cererea de azil a reclamantului.

3. Reclamantul a specificat că nu este de acord cu această decizie, o consideră neîntemeiată, bazată pe analiza și soluționarea cererilor anterioare depuse de el. Consideră că pârâtul s-a bazat în mod eronat pe nota informativă din 24.11.2023, emisă de Serviciul de Informații și Securitate, întrucât în prezenta cauză, există o nouă cerere care trebuia analizată conform regulii inițierii unei noi proceduri, în baza Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

4. Cu referire la motivul plecării din țara de origine, în cadrul derulării procedurii administrative, a declarat că este cetățean al XXXXX, născut la data de XXXXX în orașul XXXXX, iar din cauza conflictului armat dintre regimul de guvernământ și gruparea teroristă „XXXXX”, în anul 2012 a venit în Republica Moldova, stabilindu-se aici împreună cu familia.

5. A comunicat reclamantul că, se află pe teritoriul Republicii Moldova împreună cu familia sa, încă din anul 2012, perioadă în care s-au născut doi copii minori. Pe parcursul acestor ani, nu a existat niciun indiciu că ar reprezenta un pericol pentru securitatea statului sau ordinea publică, singura informație în acest

sens fiind nota informativă emisă de SIS, care în opinia sa, contrazice relatarea faptică.

6. Consideră reclamantul că în cazul său, autoritatea pârâtă nu a examinat situația multiaspectual, nu au fost luate în considerare cele invocate în modul corespunzător, nu au fost luate în considerare toate riscurile și pericolele care îl amenință la întoarcerea în țara sa de origine. Or, superficialitatea examinării cererii reiese și din faptul că la data de 11 aprilie 2024 a solicitat azil în legătură cu situația din XXXXX, iar la data de 16 aprilie 2024 deja exista o decizie de respingere, fără ca pârâtul să-l fi intervievat în legătură cu noua cerere, făcând referire exclusiv la cele indicate în solicitare.

7. Referitor la argumentul pârâtului, potrivit căruia prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 martie 2017 s-a considerat inadmisibil recursul declarat de Alahmad Talal și prin urmare, actuala cerere ar trebui de asemenea respinsă, a susținut că acesta contravine principiilor unui proces echitabil. El afirmă că fiecare cerere trebuie examinată distinct, pe baza noilor constatări de fapt și de drept, de care a fost lipsit în mod nejustificat.

8. Totodată a precizat că, XXXXX solicită în prezent extrădarea sa, fiind persecutat pe nedrept, iar un proces penal a fost intentat împotriva lui. Pârâtul nu a examinat această circumstanță esențială, deși în cererile anterioare de azil situația era diferită – nu existau dosare penale sau urmăriri pe numele său. Reclamantul susține că în actualul context, solicită protecția statului, exprimând convingerea că ar fi trebuit să beneficieze de o procedură corectă, amplă și obiectivă, ceea ce din păcate, nu s-a întâmplat.

9. Totodată a precizat că potrivit reglementărilor internaționale, refugiatul este persoana, care în urma unor temeri bine întemeiate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sale politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate, sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări sau care, neavând nici o cetățenie și găsimdu-se în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

10. Refugiatul este un cetățean străin sau persoană fără cetățenie, care din diverse motive de persecuție nu poate sau nu dorește să se întoarcă în țara sa de origine, fiind astfel lipsită de protecția acesteia.

11. Statutul de refugiat se acordă întotdeauna individual și numai dacă se constată că motivele invocate sunt temeinice că există temeri reale de persecuție și că acestea privesc direct persoana.

12. Respectiv, califică decizia contestată ca fiind neîntemeiată, întrucât consideră că aceasta încalcă grav o serie de principii fundamentale, consfințite atât la nivel național (art. 11 din Legea nr. 270 din 18.12.2008, art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova), cât și la nivel internațional (art. 5 alin. (1) din CEDO). Reclamantul consideră că temeiurile invocate în decizie sunt unele pur formale, menite să restrângă în mod nejustificat dreptul său la azil.

13. În drept și-a întemeiat acțiunea în temeiul art. 189 din Codul administrativ, art. 61 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, precum și art. 166–art. 176 din Codul de procedură civilă.

14. Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 08 noiembrie 2024, s-a dispus atragerea în proces a Serviciului de Informații și Securitate, în calitate de terț (f. d. 48).

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin hotărârea din 07 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Alahmad Talal, reprezentat de avocata Mariana Spînu, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. La data de 06 martie 2025, avocata Mariana Spînu, acționând în interesele lui Alahmad Talal, a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 07 februarie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin decizia din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocata Mariana Spînu, în interesele lui Alahmad Talal, și s-a menținut hotărârea din 07 februarie 2025, a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

18. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, nr.1167/24/DAA din 16 aprilie 2024, prin care a fost respins accesul la o nouă procedură de azil.

19. Totodată, instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei rezultă că, la data de 28 ianuarie 2015 Alahmad Talal a depus cerere de azil, care a fost respinsă prin Decizia nr. 380/15/DR din 02 noiembrie 2015.

20. La 28 decembrie 2015 a fost depusă o nouă cerere de azil, care a fost respinsă prin decizia nr. 59/16/DR din 21 martie 2016, iar cererea din 16 noiembrie 2023 a fost respinsă prin Decizia nr. 6762/23/DA din 24 noiembrie 2023.

21. Instanța de apel a notat că, din probatoriul cauzei atestă că legalitatea Deciziei nr. 59/16/DR din 21 martie 2016, prin care s-a respins cererea de azil înaintată de Alahmad Talal, a constituit obiect al examinării în instanța de judecată, iar prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 09 iunie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Alahmad Talal, această hotărâre fiind menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3a-1669/16 din 22 decembrie 2016, iar prin încheierea Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-277/17, s-a declarat inadmisibil recursul depus de Alahmad Talal.

22. La data de 11 aprilie 2024 Alahmad Talal a depus din nou cerere de azil (f.d.15 dosar administrativ), în care a invocat urmărirea sa pe nedrept și amenințarea de către autoritățile din XXXXX, pe numele său fiind intentat un dosar penal, acesta fiind executat la comandă, în situația în care solicitantul de azil nu a fost niciodată în XXXXX și nu a avut nici o tangență cu careva persoane.

23. Întru probarea identității sale, străinul a prezentat pașaportul național nr. 012230507, eliberat la 20 noiembrie 2018, valabil până la 19 noiembrie 2024.

24. Prin Decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 1167/24/DAA din 16 aprilie 2024, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 80 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, s-a respins accesul la o nouă procedură de azil (f. d. 21-16 dosar administrativ), decizia fiind adusă la cunoștință destinatarului la data de 19 aprilie 2024 (f. d. 22 dosar administrativ).

25. Instanța de apel a notat că, în conținutul deciziei Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 1167/24/DAA din 16 aprilie 2024, cererea lui Alahmad Talal a fost examinată prin prisma art. 78 alin. (2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, în contextul în care reclamantul a înaintat către Direcția azil și apatridie mai multe cereri de azil (la data de 28.01.2015, 28.12.2015 și 16.11.2023), pe marginea acestor cereri fiind emise deciziile nr. 380/15/DR din 02 noiembrie 2015, nr.59/16/DR din 21 martie 2016, nr.6762/23/DA din 24 noiembrie 2016, cererile de azil înaintate fiind respinse, reiterând, că legalitatea deciziei nr. 59/16/DR din 21 martie 2016, prin care s-a respins cererea de azil înaintată de Alahmad Talal, a fost stabilită inclusiv în cadrul unui proces de judecată.

26. Instanța de apel a menționat că, pentru admiterea cererii de azil, în urma unei aprecieri individuale, solicitantul urmează să demonstreze că există temeri justificate de persecuție sau riscul real ca acesta să fie supus unor vătămări grave, urmând a fi stabilită legătura cauzală între actele de persecuție sau vătămare gravă

la care se presupune că ar fi supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țara de origine, ținându-se cont de motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, faptele relevante referitoare la țara de origine, declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură, este dificil de apreciat că solicitantul are nevoie de protecția unui alt stat. Nu în ultimul rând, urmează a se stabili dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara în care s-ar reîntoarce, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturilor omului într-o țară, neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.

27. Mai mult, cu referire la expunerea unor riscuri semnificative, la reîntoarcerea în țară, instanța de apel a notat că în susținerea acestora, solicitantul de azil Alahmad Talal, cetățean al XXXXX, a invocat persecutarea sa într-o altă țară decât cea de origine – XXXXX.

28. De altfel, acesta nu deține cetățenia Republicii XXXXX, deținând doar cetățenia Republicii XXXXX, nefiind persecutat în țara sa natală, menționând doar că nu se poate întoarce acolo din cauza conflictului armat între regimul de guvernământ și gruparea teroristă „ XXXXX”.

29. Astfel, instanța de apel a notat că, reieșind din circumstanțele reliefate supra, raportate la prevederile legale aplicabile speței, apreciază ca fiind justă concluzia primei instanțe, potrivit căreia, o persoană care solicită azil din cauza unei persecuții într-o altă țară, Republica XXXXX, decât cea de origine, XXXXX, și nu menționează nimic despre temerile legate de țara sa natală, nu poate beneficia de protecție internațională prin prisma Legii privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008, or, azilul este recunoscut persoanelor care fug din țara lor de origine din cauza unei temeri bine întemeiate de persecuție, în caz că există o legătură clară între persecuția din țara de origine și solicitarea de azil.

30. Subsecvent, instanța de apel a subliniat că o cerere de azil dintr-o altă țară decât cea de origine, fără dovezi clare ale unei temeri întemeiate de persecuție în țara de origine, sugerează cert că solicitantul nu se află într-o situație care necesită protecție internațională, or, în mod normal, ar trebui să poată apela la autoritățile naționale pentru a-și apăra drepturile.

31. Or, în susținerea cerințelor înaintate, reclamantul/apelant nu a prezentat argumente convingătoare sau dovezi clare care să susțină o temere bine întemeiată

de persecuție în Republica XXXXX, invocând doar posibilitatea de a fi persecutat în Republica XXXXX, fără a proba că riscurile de persecuție ar fi legate direct de propria țară de origine, așa cum prevede Legea privind azilul în Republica Moldova.

32. Suplimentar, instanța a reținut că, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul a declarat că în Republica XXXXX, țara sa de origine, nu are careva probleme cu autoritățile statului, nu este persecutat și nu sunt pornite careva cauze penale sau contravenționale în privința sa, iar în lipsa unor dovezi clare că solicitantul de azil se confruntă cu un pericol real în țara sa de origine, instanța constată că nu au fost îndeplinite condițiile legale pentru acordarea statutului de refugiat, cererea de azil fiind respinsă.

33. În context, instanța de apel a reținut că reclamantul/apelant a părăsit țara de origine în mod legal în 2012, având tangență directă cu autoritățile de stat, nefiind constrâns în mod forțat sau prin intermediul unor acțiuni ale autorităților de stat, care prezintă pericol pentru sănătatea și siguranța acestuia să plece din țara de origine, iar în 2018 a avut tangență directă cu autoritățile XXXXX întru perfectarea actelor de identitate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

34. La 14 noiembrie 2025, Alahmad Talal, reprezentat de avocata, Mariana Spînu, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

35. În motivarea recursului, Alahmad Talal, reprezentat de avocata, Mariana Spînu, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

36. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului. Or, solicitarea apelantului/recurentului a fost, obligarea Biroului de Migrație și Azil la reexaminarea cererii înaintate de Alahmad Talal, și/sau după caz, acordarea statutului de azil, la caz fiind emisă o hotărâre peste limitele și obiectul acțiunii.

37. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

38. Prin referința din 12 decembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Alahmad Talal, reprezentat de avocata, Mariana Spînu.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 24, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.”

40. Art. 96, alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

41. Art. art. 110¹, alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.”

42. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

43. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

44. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

45. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. d) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245.”

46. Art. 48, alin. (1) din Legea privind identificarea electronică și serviciile de încredere nr. 124 din 19 mai 2022 prevede că:

„Moment al expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, din conținutul prevederilor art. 245 din Codul administrativ rezultă, că în termen de 2 luni de la notificarea deciziei motivate, recurentul urmează să depună la Curtea Supremă de Justiție recursul motivat împotriva deciziei instanței de apel.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține, că termenul de declarare a recursului este un termen de procedură imperativ, astfel încât nerespectarea acestuia atrage decăderea din dreptul de a mai exercita calea de atac, fără a iniția o abordare a recursului în fond. Impunerea unui termen de valorificare a căii de atac are drept scop disciplinarea justițiabililor și garantarea securității raporturilor juridice. Decăderea din dreptul de acces la justiție la Curtea Supremă de Justiție constituie, de asemenea, un factor, de securitate juridică conținută în regula de 2 luni de la data notificării deciziei motivate și împiedică o permanentă repunere în discuție a soluțiilor irevocabile pronunțate de instanțele de judecată.

49. În acest context, este de menționat, că în corespundere cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție, prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

50. Astfel, notificarea deciziei instanței de apel participanților la proces are drept scop comunicarea adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor

textului cuprins în actul de procedură. Iar, întru conformarea aducerii la cunoștință a actului de procedură participanților la proces, este necesar a fi anexată dovada recepționării acestuia la materialele cauzei.

51. Din materialele dosarului rezultă, că decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată la 17 iunie 2025. La 09 septembrie 2025 Curtea de Apel Centru a expediat copia deciziei motivate, prin poșta electronică, participanților la proces, inclusiv reprezentantei recurentului Alahmad Talal, avocatei Mariana Spînu la adresa XXXXX (f.d. 142).

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție evidențiază, că adresa XXXXX este adresa de poștă electronică prin intermediul căreia reprezentanta recurentului Alahmad Talal, avocata Mariana Spînu a depus cererea de apel și cererea de recurs.

53. Prin urmare, termenul pentru prezentarea recursului, prin prisma art. 245 din Codul administrativ, este de 2 luni de la notificarea deciziei motivate și a început să curgă, la 10 septembrie 2025, și a expirat la de 10 noiembrie 2025.

54. Însă, cererea de recurs a fost expediat prin intermediul poștei electronice, la 14 noiembrie 2025 (f.d.144), contrar prevederilor art. 245 din Codul administrativ, ceea ce denotă că recursul a fost depus peste termenul de 2 luni de la notificarea deciziei motivate.

55. Astfel, în consecință, intervine aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art. 246, alin. (2) lit. d) din Codul administrativ de declarare a recursului inadmisibil.

56. În context completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează, că prin prisma art. 24, alin. (1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

57. Recurentul, a neglijat obligația de a se conforma prevederilor legale, adică de a prezenta recursul în termen de 2 luni de la data notificării deciziei motivate a Curții de Apel Centru.

58. La acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

59. La caz, se reține că, în hotărârea Gurzhyy versus Ucraina (01 aprilie 2008), în care reclamantul nu a primit copii ale hotărârilor judecătorești care i-au fost

transmise de instanța locală prin poștă obișnuită, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a considerat că, a fost chemată să examineze nu numai ce măsuri au fost luate de autoritățile judiciare pentru a se asigura că reclamantului i-au fost comunicate cu promptitudine deciziile, dar și acțiunile pe care reclamantul le-a luat pentru a se informa cu privire la evoluția procedurilor sale.

60. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Alahmad Talal, reprezentat de avocata, Mariana Spînu, inadmisibil.

61. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230, art. 245, art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Alahmad Talal, reprezentat de avocata, Mariana Spînu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni